

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 6.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ * 3.50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ * 2.00

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 8.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ * 4.00
ΤΡΙΜΗΝΟΣ * 2.50

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΡΟΝ
ΧΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
ΣΤΑΘΙΟΥ 56
ΤΙΝΗ ΕΚΛΗΣΙΟΥ ΘΥΛΑΟΥ
ΛΕΠΤΑ 10.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ | ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1913

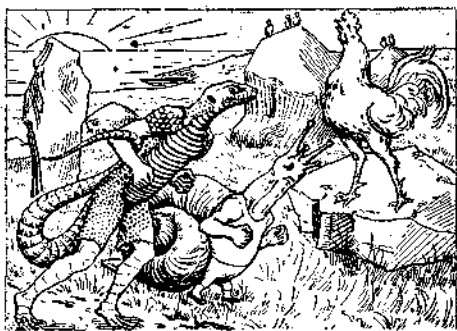
ΑΡΙΘ. 64

ΤΟ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ ΚΑΙ Η ΣΑΥΡΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου φύλλου).

Και να όριση πόσα χρήματα θα καταθέσωμεν διά τὸ στοιχείημα.

—Τόκα, λοιπόν καυμπάρς!

Ο πετεινός ανεβασιμένος επάνω εις ένα κοτρώνι, μόλις εξήμερωσεν, έφάνησε δυνατά ένα μεγάλο κοκκίκο, εις σημεῖον της εκκινήσεως των όρσιων.

Τὰ δύο άλλα σαλιγκάρια, όμολογουμένως έθαύμασαν παραπολύ την ευκίνησιαν αυτήν της σαύρας και άρχισαν να κοροιδεύουν τον εξάδελφον των Σάλιαγκαν, διότι τὸ παρακάμας, με τὸ να θέλη να άγωνισθῆ εις τὸν δρόμον με την σαύραν.

Ο σάλιαγκας τούς καθησύχασε και έψιθύρισεν εις τὸ αὐτί των κάτι τι, τὸ όποῖον έφαινετο ότι ήτο πολύ παράδοξον, πολύ διασκεδαστικόν, διότι οί τρεῖς εξάδελφοι έγέλασαν τὸσον δυνατά ώστε παρ'όλιγον θα έσκαζε τὸ κοκκαλένιο σπῆτι των.

Τὸ έσπερας, οί δύο αντίπαλοι συνεννοήθησαν με την Κυρά Κουκουβάγια διά τὸ στοιχείημα πὸν έβαλαν και την παρεκάλεσαν να γίνη κριτής η' Έλληνοδικῆς εις τὸν άγώνα. Η σοφή Κυρία έδέχθη να κανονισῆ τὸς λεπτομερείας του άγώνος, κι' αφού έσκέφθη καλά, απηρίθμησε έναν ένα τούς όρους, πὸν της υπηγόρευεν η' αμερόληπτος συμφρόνη της.

Τὸ διάστημα, τὸ όποῖον έπρεπε να διατρέξουν ήτο μια σειρά αποτελουμένη από δώδεκα κοτρώνια, πὸν εύρισκοντο εκεῖ εις τὸν δρόμον. Διά να προλάβουν κάθε άπάτην και δόλον, έβαλαν κάτω εις την βάση του καθενός κοτρωνιού, ως βιβλίον έλέγχου, ένα λαχανόφυλλο, επάνω εις τὸ όποῖον ό καθένας από τούς άγωνιζόμενους έπρεπε, κατά την διαβάσιν του, να βάλλη την υπογραφην του. Έπι πλέον έπρεπε να ληφθοῦν μέτρα και διά την επιτυχίαν του άγώνος αναλόγως με τας δυνάμεις του καθενός άγωνιστοῦ' λόγου χά-

ριν εις τὸν σάλιαγκαν πὸν θα τὸν ήμπόδιζε η' σκῆνη να τρέξη, του έπετραπή να τρέξη εις τὰ χορτάρια. ένφ η' σαύρα θα έτρεχεν από τὸ αμμώδες μονοπάτι, τὸ όποῖον συνέδεε τὸ ένα κοτρώνι με τὸ άλλο.

Τὸ στοιχείημα ήτο εκατὸ φράγκα, τὰ όποια έμετρήθησαν και έδόθησαν πρὸς φύλαξιν εις τὸν κύριον Τυφλοπόντικα, ό όποῖος τὰ έθαψεν εις τὰ υπογεία του' επάνω δε στήν πόρτα του υπογείου έβαλε την σφραγίδα της η' δεσποινίς Μέλισσα.

Η κυρά Κουκουβάγια ως ώραν ανάρξεως των άγώνων ώρισεν την ανατολήν του ήλιου. Ο κόκκορας, έπεφορτίσθη να δώση τὸ σημεῖον της αναχωρήσεως.

Ηδη πολύ πρὸ της ανατολῆς του ήλιου, η' φλυαρος παρακάμα ειχεν ειδοποιήση όλους τούς κατοίκους του δάσους και του κάμπου, διά τὸν άγώνα πὸν θα έγινετο. Καθισμένοι επάνω εις τὰ παρακείμενα κοτρώνια κοροδαλοῖ και καρδερίνες, στρουθία και άηρόνια έπεριμέναν με περιέργειαν' εν τῷ μεταξύ ειχον άρχισει να φλυαροῦν τὸ ένα υπεστήριζε ότι θα ενικούσε ό σάλιαγκας' τὸ άλλο υπεστήριζε τὸ αναντίον. Πολλά δε στοιχείματα έτέθησαν μεταξύ των.

Ο κύριος Κουνέλης διέτρεξεν όλο τὸ διάστημα εκείνο και εξήτασε καλά τὸ μέρος' όταν δε μια παιγιδιάρικη καρδερίνα τὸν ήρώτησε ποῖος θα νικήση, ό Κουνέλης, επειδή ήξευρε καλά τὰ διάφορα εμπόδια, εκούνησε τὰ αὐτιά του και ειπε με ύφος μυστηριώδες:

—Αἴ! αἴ! για μένα πὸν τα ξεύρω καλά τὰ μέρη αυτά, δεν μπορεί να υπάρχη αμφιβολία ότι θα νικήση ό.....

—'Αλλά ποῖος; ήρώτησεν η' καρδερίνα; Ο Κουνέλης οὔτε απήντησε καν.

Έπι τέλους ό ήλιος ανέτειλε. Οί άγωνισταί έχαιρέτισαν ό ένας τόν άλλον με ευγένειαν και όταν αἱ πρῶται άκτινες του ήλιου ώρμισαν ώσαν κύματα ώκα-

Τὸ σαλιγκάρι, εν και δεσπερς μαζί του τὸ σπῆτι του, εν τούτοις κατόρθωσε πάντοτε να προσηγῆται πολύ από την σαύραν, η' λοιπα έτρεχε λαχανιασμένη πίσω του διά να τὸν φθάση.

νοῦ, ό κόκκορας εσάλπισε τὸ κοκκίκο της αναχωρήσεως.

(Έπιτετι συνέχεια)

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ

Το δακτυλίδι έπαιζεν εις την ζωήν τόνον τών ανθρώπων όσον και τών έθνών ρόλον σπουδαίωτατον. Εις κάθε με-

Δακτυλίδια αρχαιότατα τά όποια έφορον οι Ρωμαίοι και οι Έλληνες ως φυλακτά. Το μεσαίον φέρει έκείνου του και ήλιων όφολόγιον.

γάλο γεγονός τής παγκοσμίου ιστορίας έχει τό μέρος του, τό όποιον κάποτε είναι σπουδαίον, και τό δακτυλίδι. Όλοι σχεδόν σήμερον στολίζουν τά δακτυλά των με τά αντικείμενα αυτά και σεις ακόμη, μικροί μου αναγνώστα, εις τά πανηγύρια θά προτιμήσατε κάποτε να φοράτε δακτυλίδι και να τό καμαρώσητε φορεμένο, παρά να γράσατε καρμέλες με την πεντάραν που σας έδωσαν οι γονείς σας. Έν τούτοις όμως, κανείς όχι μόνον από σας τούς μικρούς, άλλ' ούτε και από τούς μεγάλους δεν ήξεύρει τί ιστορίαν έχει τό δακτυλίδι. Έρωτήσατε κάποτε τούς γονείς σας ή τούς συγγενείς σας διά την ιστορίαν του δακτυλιδίου και θά ιδήτε αν έχωμεν δίκαιον.

Το δακτυλίδι έχει μεγάλην ιστορίαν, επόμενος και με άλλη ηλικίαν. Μόλις ο πολιτισμένος άνθρωπος ήρχισε να χρησιμοποιή τα γύρω του υλικά, τό πρώτον αντικείμενον που κατασκεύασε είναι τό δακτυλίδι. Διατί όμως; του ήτο άρα γε αναγκαίον ως στολισμα; όχι άπαντώμεν. Το δακτυλίδι ποτέ δεν έχρησίμευσεν εις τούς πρωτογενείς λαούς ως κόσμημα, αλλά ως μέσον μόνον να θεραπεύη μίαν ανθρώπινην ανάγκην. Ποίαν ανάγκην, θά τό ιδούμε παρακάτω.

Όταν ο Κολόμβος στα 1492 ανέκαλυψε την Αμερικήν, εύρηκε τούς κατοίκους της, άγρίους τότε, να έχουν τό σώμα των σκεπασμένο με διάφορα και περιέργου φαντασίας κοσμήματα πουθενά όμως δεν εύρηκε δακτυλίδι. Τί σημαίνει τούτο; απλούστατα ότι τό δακτυλίδι στον παλιό καιρό δεν έχρησίμευε διά στολίδι, όπως σήμερον.

Επίσης ο Όμηρος, στα δύο του μεγάλα έργα, στην «Ιλιάδα» δηλαδή και στην «Οδύσσεια», πουθενά δεν αναφέρει τίποτε σχετικόν διά τό δακτυλίδι, από τό όποιον συμπεραίνομεν ότι οι πρόγονοί μας τής εποχής του Όμηρου δεν ήξευραν τί θά ειπή δακτυλίδι, τό όποιον έφευρέθη από άλλους λαούς, πλέον πολιτισμένους διά να θεραπευθή ανθρώπινη ανάγκη. Ποία ανάγκη; θά με έρωτήσετε. Η ανάγκη τής σφραγίδος, σας άπαντώμεν, ήτοι τό δακτυλίδι έχρησίμευε τότε αντί τής σημερινής σφραγίδος. Τι είναι

σφραγίς σήμερα; είναι τό αντικείμενον με τό όποιον επικυρώνομεν ό,τι γράφομεν. Αυτήν λοιπόν τή δουλιάν, εις τούς αρχαίους χρόνους την έκαμεν τό δακτυλίδι.

Ο Ηρόδοτος γράφει κάπου ότι «Έκαστος Βαβυλώνιος φέρει μεθ' έαυτού και την σφραγίδα του» αυτή υπήρξεν ή πρώτη μορφή του δακτυλιδίου. Επί των πλευρών τής σφραγίδος ταύτης ήσαν χαραγμένα ή τό όνομα του δικαιούχου ή τά σύμβολα. Επίσης και οι Αιγύπτιοι είχαν όμοίαν σφραγίδα' αυτοί όμως διά να την φέρουν ανωτέρωσαν πάντοτε μαζί των, την έτρόπησαν κατά μήκος μένα σχοινί την κρεμούσαν από τον λαιμόν των ή από τον καρπόν τής χειρός των. Οι άριστοκράται όμως και οι βασιλείς διά να μη υποβάλλωνται εις κόπον, έπέρασαν την σφραγίδα σένα από τά δακτυλά των, άφού, έννοείται, προηγουμένως την διεμόρφωσαν εις τό σχήμα τό όποιον έχει σήμερα τό δακτυλίδι.

Τούς βασιλείς έμμήθη ή άριστοκρατία, ταύτην ο λαός και κατ' αυτόν τον τρόπον έγεννήθη ή μορφή την όποίαν έχει σήμερα τό δακτυλίδι.

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ

Όταν ο Φαραώ έπροβίβασε τον Ίωσήφ εις τό πρωθυπουργικόν αξίωμα, του έπέρασε εις τό δακτυλό του και ένα

Το δακτυλίδι εις την αρχαιότητα ήτο ιερών συμβόλων τής δυνάμεως. Η ειών αυτή παριστά τον Πολυκράτην, τον περιφημον τυράννον τής νήσου Σάμου να

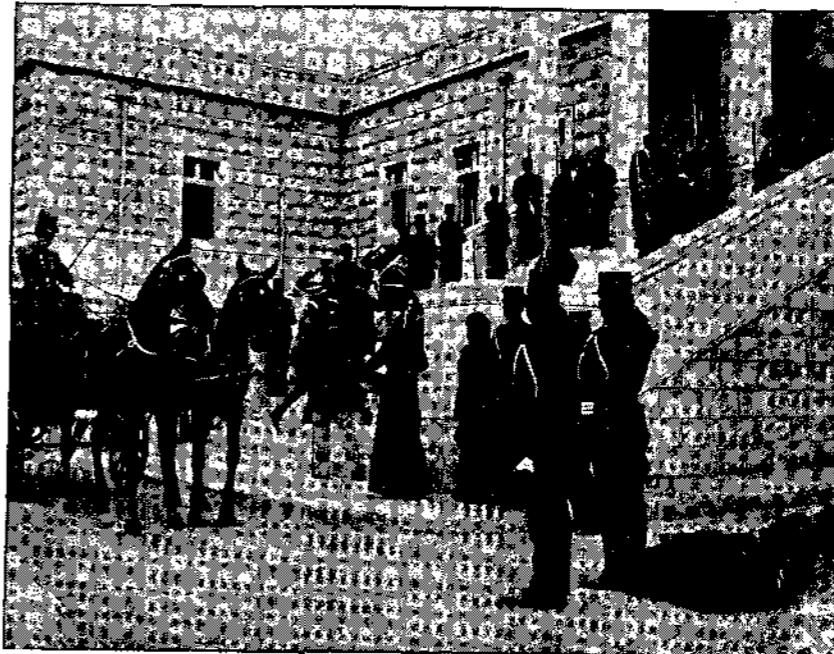
είχη τό πολυτιμώτατο δακτυλίδι του εις την τρικυμιένην θάλασσαν, επειδή ένδοξον ότι με την πράξιν του αυτήν θά έκολάσους τούς θεούς.

χρυσό δακτυλίδι. Επίσης όταν Αλέξανδρος ο Μέγας ήνωθε ότι λίγες στιγμές μόνον έμελλε να ζήση, έβγαλε τό δακτυλίδι του και τό πέρασεν εις τό χέρι του Περδίκκα, ώσαν να του έλεγε με τούτο «Περδίκκα, σε θέλω να γίνης διάδοχος μου άμα πεθάνω».

(Επεται συνέχεια)

ΣΤΟΝ ΤΙΤΑΝΑ ΣΤΡΑΤΟΝ ΜΑΣ

Προσοχή, απ' τούς θοιάμβους
Νά μην είσαι μεθυσμένος,
Κι' από τον έρωισμό Σου
Μη τυχόν παρουσθής.

Ο πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος εισερχόμενος εις την Βουλήν κατά την ιστορικήν ήμέραν τής κηρύξεως του Έλληνοτουρκικού πολέμου.

Αναπαύσου! άλλα πάντα
Με μουσκέλωτα τά μάτια
Αναπαύσου! άλλα ξε
Πάντ' άνησυχή ψυχή
Δέν στερέωσες ακόμα
Τών όνειρών τά παλάτια,
Στό ζυγό ακόμα μένον
Ανοτιγείς μας αδελφοί.

Μην άφήσης τά σκουριάσου
Όντε ώρα τ' άρματά Σου.
Κάθε μέρα ν' άκονίζης
Τό αστόμωτο σπαθί,
Πάντα άκλόνητα νά μένον
Τά μεγάλα θαύματά σου,
Και αν λάθουν τριανιές,
Η ψυχή ν' άντισταθί.

Εις τις δάφνες τώρα γόρε
Με μεγάλη προσηφάνεια,
Πλάσε όνειρα ώραία
Αδ' θά ειπ' άπατηλά!

Κουρασμένος απ' τά τόσα
Όνειρώδη τροπαία σου,
Στης άμάραντής σου δάφνης
Γόρε τώρα με χαρά
Και ή σκέψις άς γλυκαίρη
Τά όρατα όνειρά σου,
Ότι έκαμες Μεγάλη
Την Πατρίδα κι' ίασηρά.

Βυθισμένος στον Οδρανίο
Και όρατο ήμβασμό σου,
Ένθουμήσον με λαχτάρα
Τών όρόδων την όσμή,
Ένθουμήσον κάθε μάχη
Τό μεγάλο θόρυβό σου,
Νίκας, θάυμαρό και Δόξα,
Μεγαλίον και Τιμή

Και αν τολώση ή ψυχή σου
Τή μεγάλη έντευχία,
Όπου τολώθει καθ' ανθρωπόπου
Η τρισεύγενη ψυχή,
Εύτυχής κι' άπότ' να γίνη
Κι' ή Πατρίς να έννιχί.

Η θριαμβευτική είσοδος του διαδόχου Κωνσταντίνου εις τά Ίωάννινα.

Ρέμβασε, στις δάφνες πάνω
Γίγαντα Στρατιέ γυμνός,
Αλλά πρόσσεξε στον ύπνο
Τό βαρό μη βυθισθής

Κι' αν ή Δόξα Σου ως τώρα
Έχει φθάσει στα όράσια,
Σάν ειπ' άγρυπνος θά κάμης
Νά άνιβή πελό ψηλά!

(Εκ του Β' μέρους τών πατριωτικών ποιημάτων «ΠΑΤΡΙΣ» του κ. ΑΝΤ. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗ (ψυχιάτρου) άρτι έκδοθέντος υπό του βιβλιοπωλείου Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ, Σταδίου 56).

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Αγαπητά μου άνιμα,

Μετά τὸ πάθημά της στήν Κορυτσά ἡ φίλη μας ἡ Ἐπιτροπή ἀρχισε νὰ χωρίζῃ ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ διὰ νὰ εὕρῃ τοὺς Ἀλβανοὺς ὅπου ἐξήτει. Πηγαίνει εἰς ἕνα χωριὸ ὅπου παρουσιάζονται ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ τῆς λέγουν Ἑλληνικά: *Κύριοι καλῶς ὄρασατε, εἴμεθα καὶ θέλομε νὰ μετρώμε Ἑλληνας.* Πηγαίνουν εἰς ἄλλο τὰ ἴδια, πηγαίνουν εἰς ἄλλο τὰ ἴδια.

—Ποῦ θὰ τοὺς βροῦμε τοὺς Ἀλβανοὺς ποὺ θέλετε κύριε Λάμπια καὶ κύριε Μπιλίνας; τοὺς λέγουν οἱ συναδέλφοί τους Γάλλος, Ἄγγλος, Ρώσος καὶ Γερμανός.

Ἐλάτε ἐδῶ κι' ἔννοια σας, θὰ σᾶς πᾶω ἐγὼ εἰς ἕνα χωριὸ ποὺ εἶναι ὅλοι ἀπ' ἀκρῆ σ' ἀκρῆ Ἀλβανοί. Μετὰ μίαν ὥραν

ἔφθασαν καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ χωριὸ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εὐρέθησαν ὅλοι Ἑλληνες.

—Εὐρέτε; τοὺς λέγει ὁ κ. Λάμπια, δὲν θὰ καταλάβωμε ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ἂν εἶναι Ἑλληνες ἢ Ἀλβανοί, ἀλλ' ἀπὸ τίς γυναῖκες καὶ γιὰ νὰ πεισθῆτε σπάζομε μιά πόρτα ἢ ἕνα παράθυρο καὶ μπαίνομε ἀξάφνα μέσα καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι οἱ γυναῖκες ποὺ θὰ βροῦμε θὰ μιλοῦν ἀλβανικά. Καὶ διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι λέγει ἀλήθεια ὁ καλὸς μας φίλος ἀρχίζει στίς κλωτσίες τὴν πόρτα τοῦ πλησιεστέρου σπιτιοῦ.

Ποία ὅμως ἡ ἐκπλήξις καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του, ὅταν εἶδε δύο τρεῖς ἀντρογυναῖκες νὰ πεταχθοῦν ἔξω με κάτι τρομακτικὰ ρόπαλα καὶ νὰ τοὺς ἀρχίσουν ἀπὸ τῆ ράχη. Ὅπου φύγει!

Ἐβρέτε τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ; Ἐπειδὴ εἶναι μικρὸ χωριὸ καὶ ἴσως δὲν τὸ γνωρίζετε, πιθανὸν δὲ νὰ μὴ τὸ ἔχη καὶ ὁ χάρτης σας, διὰ νὰ σᾶς εὐχαλῶω νὰ τὸ εὕρητε θὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἔχει πέντε γράμματα, τρία σύμφωνα καὶ δύο φωνήεντα. Τρία γράμματα τοῦ τὰ ἔχει ἡ ἙΠΙ-Ροπή καὶ δύο οἱ Βλάγος. Τόσα ὅπου ἐκαταλόβατε τὰ 4 γράμματα δὲν πιστεύω νὰ δυσκολευθῆτε νὰ εὕρετε μόνοι σας τὸ πέμπτο καὶ νὰ σχηματίσετε τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ.

Ἀναμένω τὰς ἀπαντήσεις σας μέχρι τῶν Χριστουγέννων. Δῶρα θὰ δώσω τὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θ. Ψυχογιάν, τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς συμβούλους ἐγκρίνουν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σχέσιον μετὰ τὰς ἐκλογάς μόνον ἐγκρίνομεν δηλ. ἀναγνωρίζομεν τοὺς ἐκλεγομένους.

Δ. Ρηγάκη καὶ Ἰωάν. Μονιζαλά, τὴν συνδρομὴν σου ἡμπορεῖς νὰ τὴν στείλῃς πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Δ. Δημητράκου διὰ ταχ. ἐπιτάγῃς ἢ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς εἰς χρέμας ἢ εἰς γραμματόσημα.

Σύλλογε Προλαοφόρε Ἄσπ, πρέπει νὰ συμπληρώσης τὸ συμβούλιόν σου δι' ἑνὸς συμβούλου ἀκόμη καὶ τότε θὰ γίνῃ ἡ ἐγκρίσις.

Μεταβολὰς συλλόγων δὲν δημοσιεύομεν τόρα, διότι μετὰ ἕνα μῆνα λήγουν ὅλοι οἱ Σύλλογοι διὰ νὰ ἐκλεγοῦν τὰ νέα Συμβούλια διὰ τὸ ἔτος 1914.

Γ. Χριστοδοῦλου, χαρτιὰ λύσεων ἔχομεν ἡμεῖς ἔτοιμα καὶ τὰ πωλοῦμεν διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς λεπτὰ 50 τὰ 40 φύλλα, διὰ δὲ τοὺς ἀγοραστὰς δέκα λεπτὰ τὸ φύλλον.

Ἄνθ. Καραφωτιά, τὸν συλλογόν σας νὰ μᾶς ὑποβάλλετε πρὸς ἐγκρίσιν μετὰ τὰς 15 Δεκεμβρίου, διὰ τὸ νέον ἔτος 1914. Διὰ τὰ φύλλα καὶ τὰ τετράδια πρέπει νὰ μᾶς στέλλετε πρῶτον τὸ ἀντίτιμον διότι αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἐφήρμοσε τόρα ἡ Διεύθυνσις πρὸς ὅλους γενικῶς.

Ἀγαπητέ μου Π. Στεφανῆκο, εὐχαριστῶς θὰ λάβω τὰ ὠραία ἀμερικανικά σου ἀνέκδοτα. Διὰ τὰ Ἀναγνωστικά νὰ συμβουλευθῆς πρῶτον τὸν θεῖόν σου Παναγιώτην, ἐὰν ἀξίξῃ τὸν κόπον νὰ πληρώνομεν δρ. 6 τὰ δύο—διότι τόσοσιν θὰ στοιχίσουν τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Σικάγον. Διὰ νὰ λάβῃ κανεὶς δῶρον, πρέπει νὰ κερδίσῃ διὰ κλήρου ἐὰν ὁ κλήρος σὲ εὐνόησῃ θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ καὶ θὰ σοῦ στείλω τὸ κέρδος σου.

Ἐμ. Καρατζά, διὰ τὸ δημοσίευσμά σου κατὰ τὰ κεχανοισμένα θὰ πληρώσης λεπτὰ 10 τὴν λέξιν. Ὅταν θὰ μοῦ στείλῃς τὸ ἀντίτιμον νὰ μοῦ ἐναστέιλῃς καὶ τὸ δημοσίευσμα, διότι δὲν τὸ ἐφύλαξα.

Ἄθ. Νικολόπουλε, μηνισίους συνδρομητὰς δὲν δεχόμεθα. Τὰ Παιδικὰ Ἀναγνώσματα Σκορδέλη χρυσόδετα τιμῶνται δρ. 1,50 καὶ μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν δρ. 1,80.

Π. Μπαλάκη, Σύλλογοι τόρα νέοι δὲν ἐγκρίνομαι, διότι τὸν Δέβριον λήγουν ὅλοι διὰ νὰ ἐγκριθοῦν νέοι διὰ τὸ 1914.

Ἀπορρίπτονται. Στὴν ἐξοχὴ Ἡ ἀφηρημάδα τοῦ Γιάννη ὡς μέτρα. Ἡ Κατὴ συναναστροφὴ ὡς γνωστὸν.

Ἐγκρίνονται, Ἡ Γάττα μου Α. Παλιανοῦρα.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Ἐκδίδει καθ' ἑβδομάδα ἀνά δύο-τρία εἰκονογραφημένα ἀποτελεθῆ διηγήματα τοῦ διασημοτέρου ζῶντος ἀστυνομικοῦ διηγηματογράφου τοῦ κόσμου Κόναν Ντόυλ (Conan Doyle).

Ὁ Κόναν Ντόυλ εἶναι ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὴν γνώμην ἐζήτησεν ἡ Γαλλικὴ Δικαιοσύνη πρὸ ὀλίγων μηνῶν περὶ τῆς ἐνοχλῆς ἢ μὴ τῆς κυρίας Στάινελ, τῆς ὁποίας ἡ δίκη ἐκίνησε τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, διότι ὡς γνωστὸν κατηγορεῖτο ὅτι ἐφάνευσε τὸν σύζυγον καὶ τὴν μητέρα της.

Ἐκαστον ἐκ τῶν διηγημάτων τούτων εἶναι καὶ ἕνα διαμάντι, ὄχι μόνον, διότι τὸ ἔγραψεν ὁ Κόναν Ντόυλ, ἀλλὰ διότι περιλαμβάνει ἕνα κατόρθωμα τοῦ ὀνομαστοτέρου καὶ πνευματωδέστερου ἀνθρώπου τῶν ἡμερῶν μας, τοῦ παγκοσμίου φήμης ἀστυνομικοῦ

Σ Ε Ρ Λ Ο Κ Χ Ο Λ Μ Σ

§ § § §

- 1) Κ.Κ.Κ. 2) Ὁ Σύλλογος τῶν πυρροτρίχων,
- 3) Ὁ Ἐκαίτης τῶν ναυπηγιστῶν, 4) Τὸ Γαλάζιον Ρουμπίνι, 5) Τὸ Μυστήριον τῆς Κοιλιάδος Μποσκόμπ, 6) Τὸ Ἐκάνδαλον τῆς Βοηθίας, 7) Τὸ ἐκ Βηρύλων διάδημα, 8) Ὁ Ἀριστοκράτης Ἀργίνης, 9) Οἱ κόκκινες ὀφείτες, 10) Σίλβερ Μπλάτς, 11) Γελώρια Σκῶτ, 12) Ὁ δάκτυλος τοῦ μηχανικοῦ, 13) Περιπέτωσις ταυτότητος, 14) Τὸ πλουμιστὸ φεῖδι.